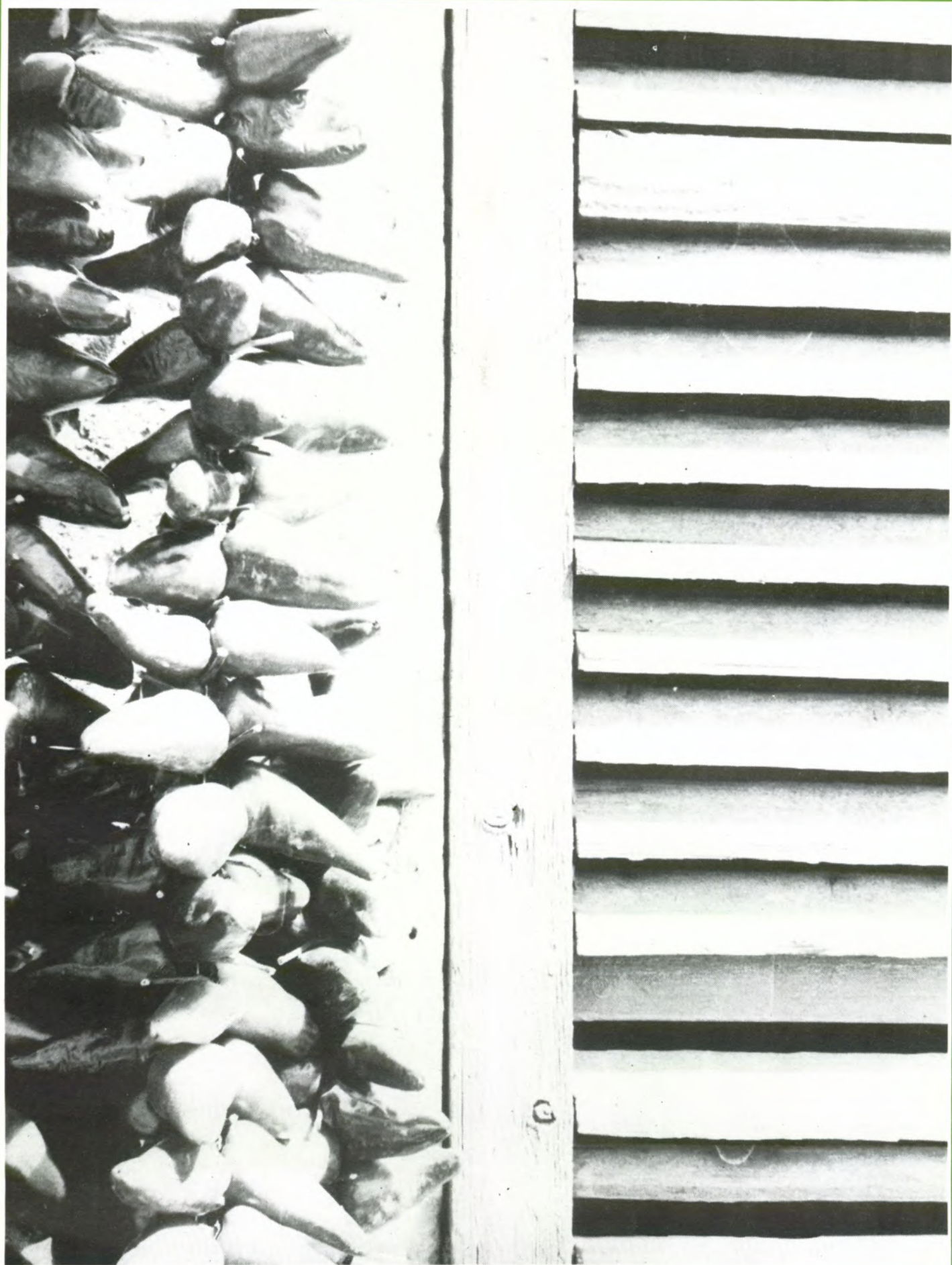

coanegra

Núm. 42 - Setembro 87 - Preu: 100 Ptes.

PREMSO
CORDA

FORN - PASTISSERIA
BOVER

CA'N BLANCO

Carrer Llarg, 58
Tel. 62 00 52

MIQUEL SANTANDREU

**Vespinos - Mobylettes*
**Moto-serra ECHO*
**Moto-cultor PIVA*
**Vespa*

Bernat de Sta. Eugènia, 126 - Tel. 62 00 77

Destil.leries

SANTA MARIA

Palo Resolis - Herbes Foc i Fum

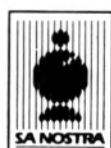
Rei Sanç, 3 - Tel. 62 01 66

fusteria

Bartomeu Canyelles Rubí

TREBALLS DE FUSTERIA
EN GENERAL

Bernat de Sta. Eugènia, 86 - Tel. 62 00 80

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

distribuidora

ARTINET

-Articles de neteja
-Productes per a piscines

Plaça Can Orell, 12 - Tel. 62 07 18

VINS RUBI
ELABORACIÓ PRÒPIA

Celler:
Bartomeu Simonet, 4 - Tel. 62 00 68

RENAULT

MARTI CANYELLES FERRANDO

SERVEI OFICIAL
C/. Bernat de Sta. Eugènia, 71
Tel. 62 06 74
SANTA MARIA DEL CAMI

coanegra

**PUBLICACIÓ
DE L'O.C.B.
DE SANTA MARIA
DEL CAMÍ**

DEPÓSIT LEGAL
P.M. 381-1981

EDITA
P.M. 381-1981

EDITA
Obra Cultural Balear
de Santa Maria del Camí

EQUIP DE REDACCIÓ
Bernat Calafat
Pere Josep Calafat
Magdalena Canyelles
Ramon Canyelles
Mateu Morro
Joan Serra
Mateu Vich

COL·LABOREN
Maria Amengual
Andreu Bestard
Francesc Ferrer
Francesc Grimalt
Andreu Muntaner
Elisenda Pipió

**FOTOGRAFIES I
PORTADA**
Rafel Piza

**REDACCIÓ
ADMINISTRACIÓ
I PUBLICITAT**
Joan Alcover 11
07320 Sta. Maria del Camí

IMPRESA A
Informacions Llevant S.A.
Passeig Ferrocarri 1
Tel. 55 03 28
07500 Manacor

**Els articles firmats en
aquesta revista sols ex-
pressen l'opinió dels seus
autors.**

EDITORIAL

LA DONA, MARGINACIÓ I AUTOMARGINACIÓ

Un dels temes pendents d'aquesta societat nostra, que parla de «postmodernitat» i en molts d'assumptes roman dins la més rància antigor, és el tema de la dona. És a dir, el paper que ha de jugar la dona dins la societat.

Pareix que ja són lluny els temps en què els bisbes i cardenals s'entretienien a definir com era l'ànima de la dona. Però no són massa reculats els temps en què la sola possibilitat que una dona estudiàs (allà que no era purament «costura») o que realitzàs alguns treballs (considerats poc o gens femenins), escandalitzava el més pintat.

La nostra és una cultura netament masclista. Almenys del paleolític ençà. El paper de la dona ha estat, i és encara, auxiliar i complementari del de l'home. L'esment de la casa i dels fills, les labors domèstiques, han estat el paper social reservat per a la dona. Encara que dins l'antiga família rural i menestral la dona podia fer (i feia normalment) feines feixugues i penoses com a complement econòmic indispensable dels pobres ingressos de les famílies treballadores. I sobre aquesta distribució de papers s'ha edificat una determinada visió de la unitat familiar i de les relacions matrimonials.

Cal dir, malgrat tot, que el nostre dret civil ha conservat alguns elements positius (règim matrimonial de separació de béns) que han permès servir la llibertat econòmica i de propietat de la dona dins la institució matrimonial (a diferència del dret castellà). I que almenys això ha ajudat a mantenir la presència de la dona dins la vida econòmica en tant que propietària de béns, alhora que ha millorat la seva situació en el si de la unitat matrimonial.

Però aquesta característica del nostre dret civil no modifica essencialment la marginació de la dona. Amb molt poques excepcions les dones han estat absents del món econòmic, del món de la cultura i del treball, de l'àmbit del govern dels afers públics, etc.

Però com tantes altres coses aquesta divisió de papers arriba al seu fi. Les mentalitats canvien, més o menys d'acord amb els canvis econòmics. Els sacrilegis morals de fa quaranta anys avui són coses normals i quotidianes. Les dones estudien i prenen carreres, i a poca gent se li ocorre retreure que això implica l'abandó dels tradicionals deures familiars i domèstics. Hi ha metgesses, empresàries, advocades, regidores, municipals i batllesses. Fins i tot jugadores de futbol. I la bolla del campanar no cau. Ni pareix que els ciments morals de la nostra societat s'esbuquin.

També la hipòcrita moral sexual predominant es va esmicolant, lentament, dia a dia. Els que fa uns anys eren els pecats més avorribles ara van prenent l'aire de coses normals. Sens dubte les mallorquines i els mallorquins d'avui ja no són els que tant retgiraren na George Sand devers Valldemosa.

Però tampoc no ens fem massa il·lusions. Poc a poc es va camí d'una igualtat jurídica total (la constitució així ho proclama), els avanços en l'accés a la cultura i al treball són considerables. Però encara la nostra societat segueix essent bàsicament una societat feta pels mascles i per als mascles. La dona no ocupa el lloc que li correspon, perquè encara que han desaparegut les traves jurídiques que feien les persones desiguals davant la llei pel seu sexe (potser amb les excepcions de l'exèrcit i de l'església), encara romanen ben fortes les traves mentals. Romanen prejudicis i comportaments (sovint molt més arrelats en les mateixes dones) que dificulten la plena integració social de la dona. Segurament són aquests pòsits els que marginen i automarginen, i el primer obstacle que cal vèncer.

Cal demostrar a la societat que la dona pot ocupar els llocs dirigits i els llocs que avui semblen sols reservats als homes. I les tasques familiars no són ni poden ésser ja més cap obstacle a invocar. En primer lloc perquè la societat d'avui permet que no sigui cap nosa. És més, és la mateixa societat contemporània la que exigeix la plena participació laboral, cultural i social de la dona. Les barreres que no han caigut no estaran molt a caure.

En tot cas, a hores d'ara, és la dona la qui té la paraula. La primera que ha de prendre consciència que s'ha d'obrir les portes cap a la plena igualtat i a la plena realització humana.

«COANEGRA» PRESENTÀ EL SEU DISC

Vetllada de sarau i festa al claustre de l'ex-convent dels Mínims, cedit per la família Conrado, a la presentació del primer disc de «Coanegra». Molta gent i no exclusivament jove, ni prop fer-hi, s'ajuntà per veure en directe els «coanegrins». Els ciutadans que tampoc s'ho volgueren perdre i que no coneixien el claustre quedaven bocabadats de la bellesa del marc escollit per a l'acte. Sobre l'escenari, una gran pancarta amb el «banyam» d'en Jaume Falconer i el nom del grup en lletres de regust preromànic. Com era d'esperar, a les deu, hora de començar, les coses encara no estaven a punt, i la gent, que ja s'ho ensuma, anà arribant més tard. Mitja hora de retard pels qui arribàrem puntuals, que aiximateix tenguérem el consol de poder arrambar una cadira per seure. Els altres, dempeus o asseguts en terra entorn de la cisterna.

A la fi va comparèixer en Raphael Pherrer sobre l'escenari acompanyat dels seus músics. Després de la primera cançó s'apagaren els llums i hagué d'actuar mig a les fosques, però com que la música sobretot és acústica, com recordà ell mateix, la cosa no tengué més importància. Un focus groguenc bastà per a admirar l'histrió re-creant «Sor Tomasseta» i el «Tiralí cossetes», llançant els seus esgarripes que no volen comoure ningú, tot per a escàndol dels «benpensants» que per sort cada dia són manco.

I després «Coanegra». El mu-

sicòleg santamarier Joan Parets, entrevistat en aquest mateix número, em comentava la polèmica sobre quin és el millor grup del nou jazz - pop - folk mallorquí. Els santamariers ho tenim ben clar, això! Bromes a part, els de «Coanegra» han parit amb dolor econòmic un disc ben agradable d'escoltar. Qui en dona més? I l'èxit de les seves aparicions en públic es deu única i exclusivament a la capacitat que té la seva música per «enganxar» els qui l'escolten. Per la seva arrel popular? Per la seva variada instrumentació? Possiblement l'encant de «Coanegra» no és conseqüència d'una sola circumstància amb independència de factors sociològics externs, però allò que encara resulta més esperançador és pensar que tot

això és un punt de partida, una manera d'arrancar per assolir resultats que els seguidors del grup ja esperen amb impaciència. Aquest és el repte de «Coanegra»: evolucionar en el seu camí de la música re-creada.

Però tornem a la vetllada per dir que el públic seguí atentament la intervenció dels músics per damunt altres consideracions. Al cap i a la fi, perquè no ho hem de reconèixer?: A hores d'ara «Coanegra» ja comença a ser un motiu d'orgull pels santamariers.

Acabada la seva intervenció, en Rafel Comes i el xeremier de «Coanegra» en Rafel Bauçà sortiren a tocar dues peces que ens retornaren al gust senzill de les melodies populars tocades a la manera tradicional, i finalment pujà a l'escenari l'Orquestrina d'Algaïda per posar el fi de festa amb música de salsa que el personal ballà de bona gana fins a les tantes.

En resum, festa i sarau per llarg, coca i vi per tothom, l'alegria del poble al conventual claustre. A un racó del cel, la lluna s'ho mirava incrèdula.

J.S.M.

STIL'S

Plaça Hostals 37 • Tel: 624122

Santa Maria del Camí

CARROSSES

L'acte de les passades festes de Santa Maria del Camí que major expectació va causar, juntament amb la presentació del disc de Coanegra, va ser la desfilada de carrosses, que una vegada més va reunir una gentada, la majoria mirant i admirant el pas de carretets i carrosses en el seu itinerari, i molts d'altres, participant en la desfilada. Va ser un horabaixa de festa, de gent, de participació, resultat de moltes hores d'esforços per part de veïnats i

veïnades preparant les diferents carrosses durant les setmanes anteriors a la festa.

Varen rebre els tres premis de 15.000 ptes. cada una de les carrosses «s'Impremta», del grup Migjorn, «En Joanet de sa gerra» de s'Escoleta i «Es Figueiral». A més, la carrossa de Migjorn va ser designada per a representar la nostra Vila a la Festa de la Beata, a Palma. Les altres carrosses participants varen rebre una retribució de 5.000 ptes.

FOC A SON BERENGUER

El passat 4 d'agost es va produir a la possessió de Son Berenguer un incendi forestal que va afectar també terres de Son Guïa. En tot foren devers quatre hectàrees de pinar les que resultaren cremades. Gràcies a la col.laboració dels veïns que hi varen acudir des del primer moment, i els bombers del Serpreisal, brigades del Secona i a l'eficaç labor de l'hidroavió, l'incendi no va arribar a ser tan greu com es temia, ja que amb un terreny tan inaccessible la superfície cremada hagués pogut haver estat de diversos centenars d'hectàrees. Amb tota certesa l'incendi va ésser provocat, ja que es tractava del tercer intent. Els motius només els coneix l'autor, les altres explicacions no deixen de ser suposicions i conjectures no demostrables.

Aquest ha estat un dels incendis d'aquest estiu, l'únic de caràcter forestal a Santa Maria, els altres han estat agrícoles (que en un any ja no es noten, mentre que els forestals es torben desenes d'anys en recuperar-se). En el cas dels agrícoles les causes solen ser el cremar rostoll, cunetes o herbes; el foc sol escapar de control (pel vent, la imperícia del qui crema, la falta d'esment...) i cremar més del previst.

També, per desgràcia, mor gent en intentar controlar aquests focs, un matrimoni a Algaida l'any passat i un a Lluçmajor enguany; o es provoca un incendi forestal de conseqüències imprevisibles.

Per tot això és millor restringir al màxim l'ús del foc a l'època d'estiu, i sempre tenir en compte la normativa sobre focs que cada anys dicta la Conselleria d'agricultura i pesca:

- Prohibició de l'ús del foc a zones forestals (pinars, alzinars i garrigues).

- Autorització prèvia en una franja de 400 m. al voltant de les zones forestals.

Aquestes són les normes més importants. N'hi ha d'altres com són: no tirar llosques al bosc, no usar tacs de paper als cartutxos, i altres.

Amb la col.laboració de tothom podem evitar els incendis.

Andreu Muntaner

CERÀMICA
CAN BERNAT

TÈLFON 62 0178

C/ BARTOMEU PASQUAL S/N
SANTA MARIA DEL CAMÍ

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

EN POQUES PARAULES

NOUS COMERÇOS

La plaça dels Hostals es va omplint poc a poc de nous establiments comercials. Aquest estiu ha obert les portes al públic l'estudi fotogràfic den Llorenç Frontera. Una vegada més es tracta de gent jove que du a terme iniciatives de caire econòmic, que van fent de Santa Maria un poble cada dia amb més vida i més ben servit.

Mentrestant a l'edifici del celler Sa Sínia hi ha instal·lat un nou negoci, una oficina de la immobiliària Blanes, que té la seva seu principal a Palma. Es la primera agència d'aquest tipus que hi ha a Santa Maria, que per altra banda és un poble en el que les compres i vendes de cases i terrenys són cosa molt habitual.

INCENDI

Per desgràcia el foc a l'estiu és una notícia corrent. Durant el mes d'agost no tan sols es va cremar a Son Berenguer, també els camps situats darrera s'Escoleta varen esser víctima de les flames. El foc es va iniciar vora la carretera d'Inca (una llosca? anau-hi alerta!) i es va estendre per unes quantes quarterades de camp. Malgrat que hi varen acudir, tard, la Guàrdia Civil i els Bombers, qui realment va apagar el foc varen ser alguns veïnats del barri.

BANDA DE MÚSICA

La banda de música ja comença a esser una realitat. Ja han començat els primers assajos i també ja compten amb un director, que és n'Andreu Bennàssar. De moment l'Ajuntament hi ha col·laborat amb la compra de dos instruments: un trombó i una tuba. Està previst que aviat comencin a donar-se classes per a obrir les portes a tota la gent interessada en participar-hi, en poques paraules per «fer pedrera» i que la banda no quedi limitada a músics veterans.

LLORENÇ DE SANTAMARIA I TV3

El conegut cantant i actor santamarièr Lorenzo Santamaria serà el protagonista d'una sèrie de ciència ficció, produïda per a TV3. També corr el rumor que en «Lorenzo» ha normalitzat el seu nom, a partir d'ara —i per a la sèrie de TV3— serà «Llorenç de Santamaria», alhora que li desitjam èxits, reiteram als santamariers que normalitzin el seu nom seguint l'exemple d'en Llorenç.

FIRA ALTERNATIVA A LLUCMAJOR

Hem rebut un comunicat del GOB- Lluçmajor, que ens informa que els propers dies 17 i 18 d'octubre se celebrarà a Lluçmajor una FIRA ALTERNATIVA, que comptarà amb exposicions, col·loquis, debats sobre agricultura biològica, defensa de la natura, reciclatge, etc.

REFORMES A BARS

Durant els darrers mesos distints bars santamariers han realitzat obres de remodelació del seu interior de distinta envergadura, com són el Bar Jaume que també ara és restaurant, el Cafè Comerç, i pintura la més espectacular, les reformes del Cafè Can Calet que després de diferents mesos ja ha obert de nou les portes amb gelateria inclosa. Per últim prossegueixen les obres realitzades al bar Can Beia.

La poltra-egua Sulyvella i Toni Salvà, un dels cuidadors dels cavalls de la família Martensson.

FESTA DE LA TERCERA EDAT

El passat divendres dia 21 d'agost l'Associació de la Tercera Edat de Santa Maria del Camí organitzà una vetllada de varietats, a la qual hi assistiren prop de mig mil·lenar de persones. L'acte l'organitzaren motivats per tenir fondos acumulats i per obsequiar els majors amb gelat. Es realitzaren rifes que els regidors Santandreu i Mesquida —damunt el cadafal— portaren a terme. També s'obsequià els majors més vells presents amb ensaïmades, aquests foren Margalida Far i Mateu Sans, aquest últim tengué ànims per fer una bona ballada amb Magdalena «Costitxera».

D'altra banda el diumenge 8 autocars, amb prop de 440 persones —entre elles socis i no socis— efectuaren una eixida, visitant Aqua-Park —on berenaren—, banyant-se els que volgueren a Sant Elm, dinant finalment al complex «Galdent» de Lluçmajor. Després realitzaren les ja tradicionals rifes i festa de cloenda. Cal remarcar que l'associació realitza una excursió cada 3 mesos, i dues més d'extraordinàries, és a dir, 6 a l'any. Actualment n'hi ha una de prevista però no totalment concretada, i no podem avançar ni dies ni lloc.

ANYADA

Aquest any no ha estat gaire bo per l'ametlerat, ja que la collita ha estat molt pobra, i a més a més la superproducció californiana ha baixat ferm els preus del quilògram d'ametla, situant-se per sota de les 100 pts. amb clara tendència a la baixa. Situació bastant semblant és la que pateix el conreu de garrofers.

Per altra part la verema d'enguany —en línies generals— ha estat inferior en producció a l'any passat —que es caracteritzà per grans quantitats— que ha afectat més a les varietats blanques que a les negres. Si bé sembla que serà de major qualitat. En quant als preus per quilògram s'han mantingut els de l'any passat, oscil·lant segons la qualitat de 25 a 35 pessetes, pel que fa als jornals s'han establert per dones / joves als voltants de les 2.200 i pels homes a les 3.200 pesstes.

CAVALLS

El passat dia 22 d'agost al Diari de Mallorca va sortir un ampli reportatge sobre els cavalls de la família Martensson. Aquests cavalls ja els coneixem en part per la seva col·laboració a diferents actes dins Santa Maria. Curiosament, aquests darrers temps ha sorgit al nostre

poble un cert interès per l'esport de qualcar cavalls, activitats que a molts ens resulta molt llunyana, inclús de la nostra butxaca. La senyora Ingalil Martinsson, que és una persona que se n'entén de bon de veres, diu que si t'agraden els cavalls, tenint un lloc perquè hi estigui, no costa més que donar menjar a un ca. Així que ànim!

L'estrella de l'esmentat reportatge era el cavall Schafeek, que és tot un gran campió. Al reportatge s'explicava que darrerament dins Mallorca hi ha hagut un gran augment pel que fa als cavalls i a la cria de «pures sangs àrabs». Fa tan sols quinze anys hi havia dins la nostra illa no més de quatre cavalls d'aquesta casta, mentre que ara n'hi ha més de tres-cents, i devers deu criadors. A través de la quadra Martinsson Santa Maria va essent notícia aquí més enllà de les fronteres.

Redacció

DEMOGRAFIA

NAIXEMENTS

Laura Gelabert Barrera (23.5.87)
Rafel Comas Frau (13.6.87)
Eliseu Seguí González (10.7.-7)
Clara Màrquez Testa (8.7.87)
Maria del Camí Colom Riera (30.7.87)
Sebastià Ferrer Gelabert (18.8.87)
Francesc Montiel Bover (18.8.87)
Josep Matas Mingallon (23.8.87)
Daniel Bartomeu Orell Bernal (1.9.87)
Virgínia Canyelles Català (6.9.87)
Margalida Rosselló Canals (8.9.87)
Maria Margaret Mercadal Hally (11.9.87)

DEFUNCIONS

Margalida Canyelles Bibiloni (4.8.1901-20.5.87)
Aina Ordines Serra (1.6.1913-20.5.87)
Bengt-Gustaf Davidsson (22.1.1910-21.5.87)
Josep Crespí Amengual (1.10.1921-24.5.87)
Gabriel Ordines Sbert (24.9.1921-29.5.87)
Rosa Salom Sans (26.9.1902-4.6.87)
Miquel Mulet Frontera (29.5.1916-5.6.87)
Francesc Juan Creus (26.11.1912-12.6.87)
Joana Aina Dolç Mesquida (1.10.1914-25.6.87)
Rosa Sans Frau (27.12.1896-25.6.87)
Teresa Cabanellas Llompart (3.11.1918-26.6.87)
Rafel Mesquida Bauzá (31.7.1912-2.7.87)
Francesca Pizà Ordines (17.3.1909-10.7.87)
Josep Mut Sampol (16.9.1916-15.7.87)
Antònia Amer Simó (5.5.1927-12.8.87)
Bernat Cabot Frontera (14.5.1901-26.8.87)

MATRIMONIS

Pau Mir Ribas i Francesca Gamundí Rosselló (6.6.87)
Pere Josep Amengual Ramis i Joana Jaume Carrió (20.6.87)
Joan Servera Morell i Francesca Sastre Boyeras (25.7.87)
Joan Antoni Romero Ferrer i Antònia Pastor Sastre (5.8.87)

Font: Registre Civil, 19 de setembre

CASA DE LA VILA

El passat 10 de setembre es va celebrar un ple ordinari de l'Ajuntament. Ja de bon començament es va produir una anomalia curiosa. Segons sembla s'havia donat a entendre que la sessió començaria després del funeral que hi havia aquell dia. De fet el ple no començà a les 9 com estava previst, però el batle no va tenir l'atenció d'esperar a tots els regidors, de tal manera que quan s'incorporaren en Santiago Morales, en Mateu Morro (PSM) i en Jaume Salom (AP), ja s'estava a punt de votar el punt 3. Això va provocar la natural protesta dels regidors del PSM. No sabem si es va tractar d'un maquevalisme o, d'una astúcia o una falta d'educació.

ES CREA UNA NOVA PLAÇA DE POLICIA MUNICIPAL

Davant la jubilació de Guillem Dolç, que durant tants d'anys ha exercit de Saig, la majoria municipal va plantejar la conveniència de crear un altre lloc d'auxiliar de policia municipal. El PSM i el PSOE trobaren que l'ampliació de la plantilla municipal en un sentit o un altre havia d'estar raonada, i que s'havien de concretar les tasques de cada un dels integrants. El batle va explicar algunes raons a favor de la creació d'aquesta nova plaça (mercat, escoles, etc.) però no va acceptar la petició de l'oposició. Davant la qual cosa els regidors del PSM i del PSOE votaren en contra de la proposta.

Sembla que una conseqüència d'aquesta creació d'una nova plaça de policia municipal serà, prest o tard,

la necessitat de crear-ne una altra per a fer-se càrrec del mercat i altres assumptes que tenia al seu càrrec en Guillem Dolç.

S'APROVA LA CONTRACTACIÓ TEMPORAL D'UN AUXILIAR ADMINISTRATIU

Degut a la baixa temporal per part, de na Margalida Jaume es va aprovar per unanimitat la contractació per 6 mesos i a temps complet d'un auxiliar administratiu. Aquesta contractació, que es farà per convocatòria pública, haurà d'esser per a un jove entre 16 i 20 anys.

SERVEI DE RECOLLIDA DOMICILIÀRIA DELS FEMS

La majoria municipal va proposar unes bases per a fer un concurs públic per a adjudicar el servei. Una vegada més les discrepàncies entre AP d'una part i PSOE i PSM de l'altra varen esser manifestes (el regidor del CDS no va esser present al ple). L'oposició considerà un absurd que entre les bases n'hi hagués una que valora com a positiu que l'abocador de fems sigui a prop del terme, i que també doni prioritat a les empreses que facin aquest servei als pobles veïnats. El batle argumentà que això era perquè a aquestes empreses els seria sempre més rendible fer el servei.

Quan el regidor Santiago Morales (del PSM) proposà que s'estudiàs que entre les bases del concurs uns especificàs que hi hauria un servei per Fora Vila, que podria consistir en la col·locació d'uns contenidors a uns llocs determinats, es produí una resposta d'en Biel Mesquida, que digué que de cap manera es podia admetre aquella proposta, i que no hi havia dret que amb els diners del poble que paga impostos es beneficiàs la gent de Fora Vila que no en paga. En Santiago Morales digué que el cost d'aquest servei no pareixia que hagués d'esser molt gran, i que si aconseguia que la brutor que a vegades es deposita a voreres de carretera o a qualsevol lloc anàs dins contenidors tot el poble hi guanyaria. La proposta no es prengué en consideració per la majoria. Finalment ni el PSM ni el PSOE votaren a favor de les bases.

INDEMNITZACIONS DELS REGIDORS

Els sous que cobraran els regidors seran:

Batle 35.000

Tinents de Batle 22.000

Regidors amb una delegació 11.500

Regidors 7.000

ALTRES TEMES

Es contractà com a nou tècnic urbanístic municipal l'arquitecte Guillem Bujosa Cabot, natural de Bunyola.

El bar del camp municipal d'esports es va concedir a Miquel Marcé Amengual.

Es concediren 30.000 pts. als alevins del CD. Santa Maria per poder viatjar a França i participar allà a un torneig.

LIBRE D'AMIC EMAT

BIBLIOTECA Bàsica DE MALLORCA

CONSEJO INSULAR DE MALLORCA

toda digna, un nou ritual de venda a quiconc i llibreria

És bàsica per la nostra cultura.

Es la Biblioteca Bàsica de Mallorca que ara l'ofereix el Consell Insular. Són 25 obres que porten a l'abau de tot hom el més representatiu de la literatura i cultura feres a Mallorca. Una col·lecció única i molt econòmica que no pot mancar a cap llibreria.

Ramon Lluís, "L'arbre d'Amic i Amat", Gabriel Maura, "Aguaforts", Miquel Costa i Llobera, "Tradicions i Fantases" i molts més autors mallorquins componen amb les seves obres més representatives aquesta Biblioteca tan essencial per conèixer la nostra cultura, les nostres arrels i tradicions. Una Biblioteca que per la nostra cultura, és bàsica.

BIBLIOTECA Bàsica DE MALLORCA

CONSEJO INSULAR DE MALLORCA

PRECS I PREGUNTES

El PSM demanà quan s'il·luminarà la pista de tennis, es respongué de part del batlle que el projecte d'il·luminació de tot el camp municipal d'esports està a punt de realitzar-se.

Els regidors del PSM també demanaren que s'expliquessin 26.055 pts. gastades en concepte de consumicions i refrescs dels col·laboradors de la fira.

Els regidors del PSM entre altres coses demanà que l'Ajuntament solucionàs el problema de les voreres del carrer Jaume I als veïnats que ja les tenien fetes abans.

Després d'aquestes preguntes i precs del PSM el Tinent de Batlle Mesquida tengué un comportament curiosíssim. Durant el plenari en Mesquida -es veu que estava bastant nerviós- s'havia aixecat i en companyia d'en Santandreu havien passat a la sala on treballen els administratius, des de la sala de sessions se sentia com escrivien a màquina els dos tinents de batlle. Al final, el tema tan important que havia motivat que en Mesquida i en Santandreu abandonassin el ple, va ésser una moció d'en Biel Mesquida criticant els propietaris d'un solar i demanant que se'ls obligàs a netejar-lo. El prec era estrany ja que un membre de la majoria no ha de fer precs podent actuar des del govern de l'ajuntament. Aquest prec qui l'havia de tenir en compte era el Tinent de batlle de Vies i Obres, que resulta que és en Vicenç Santandreu (el que l'havia ajudat a redactar-lo). L'explicació final de comportament d'en Biel Mesquida semblava ésser que aquests solars són propietat de familiars d'un regidor de l'oposició. De tota manera el que fa més inexplicable el comportament del Sr. Mesquida és que s'adreçàs no contra el regidor sinó contra els seus familiars.

Tant el PSM com el PSOE respongueren que no tenia sentit actuar sobre un solar, que en tot cas s'havia d'actuar sobre tots els solars en condicions similars.

Conseqüència d'aquest prec d'en Biel Mesquida el Ple va acabar amb una forta tensió. Els regidors de l'oposició gairebé no s'acabaven de creure el que havia passat. Ara manca veure si les seguiran així, ja que si aquestes situacions es repeteixen els nostres plenaris es poden acabar convertint en un espectacle dramàtic.

Es saig foraviler

ELS GRUPS MUNICIPALS DEL PSM I DEL PSOE PROPOSEN QUE ES CONSTITUEIXI EL PATRONAT DE LA RESIDENCIA PER A LA TERCERA EDAT

En una moció conjunta que han presentat conjuntament, el PSM i el PSOE, proposen que es constitueixi el Patronat previst amb el conveni amb l'Església, amb la finalitat d'activar i conduir a bon port el projecte de Cas Metge Rei.

Proposen que en aquest Patronat hi siguin presents a més del batlle i els representants de l'Església, tots els grups representants a l'Ajuntament, així com una representació del poble a través de la comissió de veïnats que va promoure fa uns mesos el tema.

El PSM i el PSOE demanen també l'elaboració urgent d'un inventari dels mobles i objectes continguts tant a Cas Metge Rei com al pis del carrer Blanquerna.

A la seva proposta els grups de l'oposició municipal argumenten que la construcció de la Residència exigeix l'esforç i la participació de tots els sectors del poble.

FOTO COMENTADA

Aquesta placa del carrer Moliners, ubicat devers Can Colom, i col·locada per l'Ajuntament fa gairebé 4 mesos —abans de les eleccions municipals— i com podem apreciar escrita en castellà. Aquesta placa fa dubtar de la normalització lingüística que vol aplicar l'equip de govern municipal que després de col·locar en la nostra llengua les plaques del Carrer Llarg i la Plaça dels Hostals, és capaç de col·locar una placa nova en castellà, no pot ser un error. Si hem de recobrar els noms populars i amb la nostra llengua dels carrers santamaries, aquests actes són clars atemptats contra la nostra cultura. Cal esperar que les properes plaques sí que sien en la nostra llengua.

B.C.

Instal·lacions elèctriques
Xarxes de baixa tensió
Reparacions en general

FORELECTRIC

Bartomeu Pasqual, 4-A - Tel. 62 09 39

ENTREVISTA

JOAN PARETS, DE CA'N MIG

És una tarda xafogosa, d'una calor humida i enganxosa, la darrera del mes d'Agost. Lloseta. El despatx d'en Joan, a un àtic prop de l'església —«una mena de torre d'ivori», m'havia dit per telèfon— farcit de volums i papers. M'asseu a un balancinet ben davant el ventilador, privilegi de les visites, mentre ell s'acomoda darrera la gran taula de despatx i encén un puro, encoratjat per la meva xigarreta. «En fum un cada dia», comenta, però l'apaga un minut després. Se'l veu relaxat i tranquil, sota el seu vestuari esportiu, i gasta l'afabilitat i bonhomia de sempre. La primera pregunta la fa ell:

-Quin aspecte vols tocar a l'entrevista?

-Tots, i des del principi.

Però no començam pel principi, sinó gairebé pel final:

-Me'n tornaré al Perú la primera setmana d'Octubre. M'hi estiré tres anys. Hi vaig a substituir en Pere Fiol i seré company d'en Pere Llompart, dos capellans que estigueren a Sta. Maria...

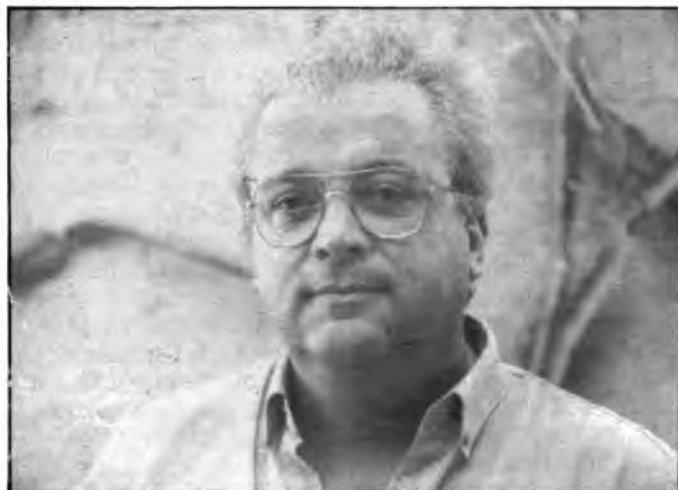
-Sembla que pel Perú la cosa política està moguda...

-Sí; les nacionalitzacions, els terroristes de «Sendero Luminoso»... L'aspecte més positiu és que em sembla que Alan García, l'actual president, compta amb la recolza popular.

-De can Mig al Perú hi ha un llarg viatge...

-La meva infantesa de la postguerra a Can Mig està farcida d'anècdotes i d'experiències que només amb el temps n'he pogut

entendre l'abast. Veritablement a Sta. Maria els Hostals i la Vila sempre han tengut dues personalitats ben diferenciades. Els Hostals sempre ha estat un barri més actiu, per la carretera d'Inca, i jo d'infant, a un cafè que era una mena de centre neuràlgic, hi veia cada dia coses i personatges que m'impressionaven. Allà hi havia una caixa a on els comunistes hi guardaven papers i encara record a en Pep Mafó, que era comunista i li deien «es columnista»; allà s'hi aturaven soldats de maniobres, allà els homes s'hi reunien per escoltar «es parte» per la ràdio, la Guàrdia Civil que acompanyava els gitanos i lladres fins a la sortida del poble, hi havia representacions teatrals, balls, il·lusionistes... jo feia d'enllaç innocent de contrabandistes, havia d'avisar els homes que jugaven a cartes quan s'acostava la Guàrdia Civil. En «Mitget»

em deien, i record que amb el meu germà a la nostra cambra jugàvem a carreters... i tants i tants de records... Don gràcies a Déu per haver nascut a Can Mig.

-I d'allà al Seminari?

-Jo no hi volia anar al Seminari, i ja tenia 14 anys quan hi vaig entrar. Hi va influir la formació religiosa de ma mare i la proximitat del Convent, i també la manca de centres d'estudi. Després amb els anys, un veu les coses d'una altra manera i l'any 76 m'ordenaren sacerdot.

-Com es despertà el teu interès per la música i la història?

-Durant les vacances els professors responsables del Seminari ens donaven a triar: o fer una espècie de «deberes» d'estiu, o presentar un «treball de certamen». Jo m'inclinava per aquesta darrera solució, més suggestiva, i a

partir d'aquí vaig començar a investigar el fet musical a la nostra illa de manera que, sense anar més lluny, els fonaments del llibre «Diccionari de Compositors Mallorquins» que he publicat amb en Biel Massot i en Pere Estelrich, ja són d'aquella època.

-I després de ser ordenat?

-Vaig anar destinat a la Parròquia de Bunyola, a on hi vaig romandre vuit anys. Allà vaig coincidir amb un moment de gran activitat cultural, amb en Jaume Conti impulsàrem la Coral Polifònica, també s'hi creà el primer centre d'escoltisme, i vaig fundar la revista «Es Castellet», que per cert va ser tançada durant l'època d'en Fraga per manca de permisos. De Bunyola vaig passar a la Parròquia de Sant Josep Obrer, a Ciutat, per temps de devuit mesos. Era l'època imme-

ESCAPULONS

GUILLEM COLOMAR

CADA DIUMENGE A SA PLAÇA

diatament anterior a la mort d'en Franco i jo aleshores tenia el ferm convenciment de la necessitat d'un canvi de règim i sovint ajudava a membres de l'oposició que es trobaven en dificultats, de manera que el governador De Meer ja em cercava les pessigolles. Davant aquestes circumstàncies el Bisbe decidí d'enviarme al Perú i cap allà me'n vaig anar, amb gran il·lusió per part meua, l'any 76, encara que també m'hauria agradat anar a Barcelona a treure un títol universitari. Esperava trobar al Perú una situació política favorable, però just abans d'arribar-hi hi va haver un cop d'estat que implantà un règim militar.

-Com valors la teua experiència peruana?

-El més important és que aquesta experiència em va fer més sensible en el terreny social, en el sentit de què m'ha fet assumir una defensa més activa dels sectors marginats, sobretot a Inca, a on vaig passar tres anys en tornar del Perú l'any 81. En el programa de Ràdio Balear «La veu dels que no tenen veu», que actualment encara dirigesc, procur incidir en aquest aspecte.

-Com t'ha anat per Lloseta, que ha estat el teu darrer destí fins ara?

-Efectivament, ara fa tres anys que estic a Lloseta i m'ha anat molt bé. De fet, jo diria que me'n torn al Perú perquè aquí hi estic massa bé. Endemés, he comprovat que quan torn del Perú em sent encara més arrelat a Mallorca.

-Quin tipus de tasca t'espera allà?

-Més que res l'organització del servei d'acollida dels setanta mallorquins aproximadament que hi tenim per allà i, en general, resoldre els problemes de tipus infraestructural i burocràtic d'aques-

ta gent.

A part, he de tenir cura d'una Parròquia de 30.000 habitants a Lima, juntament amb en Pere Llompart.

-L'església del Perú deu tenir un caire de compromís amb les classes populars...

-Efectivament. Això és gairebé una constant en els països pobres i la mateixa «teologia de l'alliberació» amb tota la seva càrrega de defensa dels menys afavorits socialment i econòmicament té allà un dels focus més importants.

-Malgrat la reserva de Roma?

-Sí, la «teologia de l'alliberació» és una tendència que va imposant-se a partir de les experiències en el Tercer Món perquè en realitat no pot ser d'altra manera.

-Gairebé no hem parlat del teu vessant com a músicòleg...

-En realitat, si bé és cert que m'interessa la part de la història musical de la nostra illa, la meua veritable vocació és la de bibliòfil en un sentit més ample. Ara bé és un fet que he

publicat principalment coses de tema musical i tenc arxivat molt de material.

-El darrer que has investigat?

-Aquest estiu he acabat una «Bibliografia impresa d'escriptors llosetins».

I aquí acaba la conversa amb aquest santamari de 47 anys que no entén el sacerdoci com una actitud contemplativa sinó com un ministeri exercit d'una manera inevitablement lligada a la vida. Fa una estona que hem sortit a la terrasseta cercant inútil-

ment l'alivi d'un poc d'oratge i encara passam revista a alguns temes i recordam l'època en què col·laboràrem a la revista «Madrigal» de la Federació de corals de Mallorca, a la qual sempre hi ha estat lligat. Me'n vaig carregat d'alguns dels seus treballs publicats, que no m'he entretingut a relacionar perquè hauria estat massa llarg, i li exprés el desig de tots els qui el coneixem: Bon viatge, Joan!

J.S.M.

TALLERS T & B

-Reparació d'automobils en general
especialitat en SIMCA i CHRYSLER
servei de grua
Venda de Vespes i Vespinos

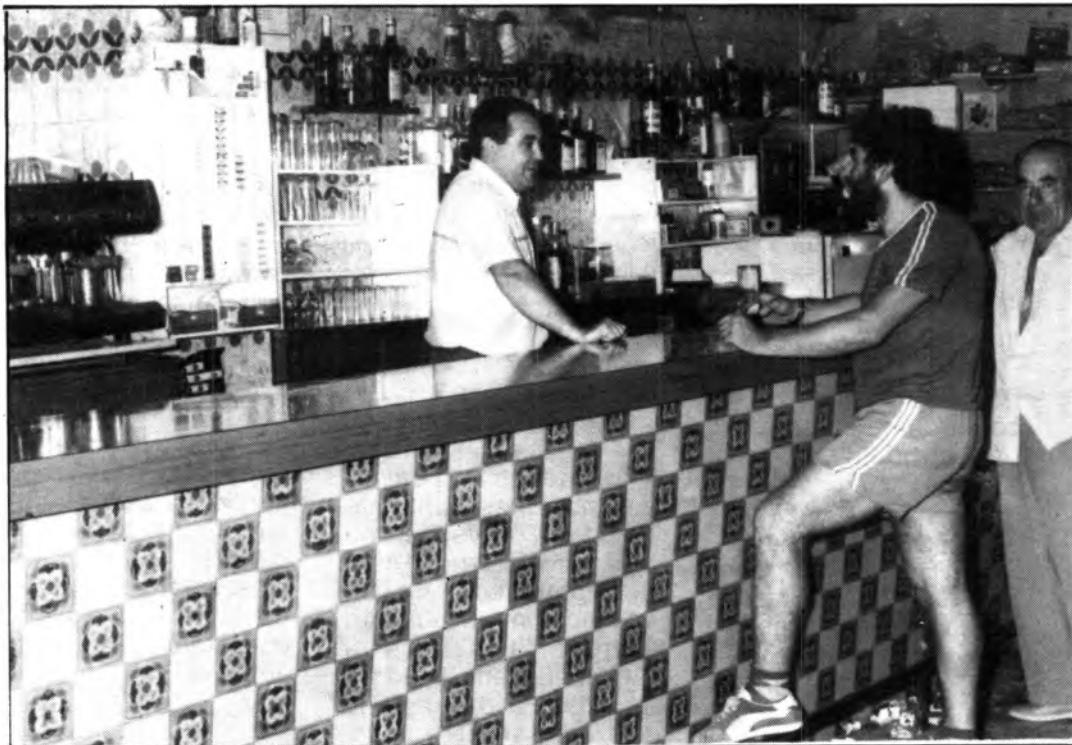
Plaça Jaume III
Tels. 62 04 74 - 62 01 52 - 62 06 70

Els cafès de Santa Maria (3)

CAN MENUT

A Can Menut, situat a poques passes de la plaça de la Vila hi va haver fa molts d'anys, d'haver-hi cafè, una botiga. Va ser per devers 1925 quan es va fer el canvi de negoci i passà a ser cafè, i d'aquell moment fins ara ha seguit essent-ho. Des d'un principi els seus

propietaris sempre han estat de la mateixa família, coneguda precisament com a de Can Menut, encara que algunes temporades el varen tenir llogat. A més d'esser un lloc per anar-hi a beure i fer la xerradeta, durant molt d'anys, fins en fa prop de trenta, també hi te-

Can Menut un ber per gent de tota edat.

nien un estany. Per fer-vos una idea de com era Can Menut per aquells temps vos oferim aquestes pàgines dues fotos, una de la botiga i una altra ja del cafè: cadires de bova, taules de marbre, el tasser petit de rajoles, la paret i l'arcada que separaven davant i darrera... una imatge desapareguda que encara molta gent recordarà.

Una època especialment recordada en la història del cafè és la dels anys anteriors a la Guerra. En aquell temps, durant bastans

**AUTÈNTICA SOBRASSADA
MALLORQUINA**

Ignacio de la Vega Blompart

C/. Bernat de Sta. Eugènia, 104
carretera Palma - Inca
Santa Maria del Camí
07320 - MALLORCA
Tel. 62 01 44

d'anys, s'organitzaven ballades al pati de darrera. Els organitzadors d'aquesta activitat eren en Vicenç Serra i Mats, mort durant la guerra, i en Miquel Ferrer Canyelles. Els dies feiners la gent anava a aprendre a ballar. Era una temporada que la gent, com aquests darrers anys, duia endarrer d'aprendre a ballar jotes i boleros. Els dies que no hi havia assaig de ball i els diumenges hi anaven a patinar, s'organitzaven balls on hi anava molta de gent, després d'haver-se entrenat entre setmana. La mú-

El cafè devers 1950. Darrera el tasser hi veim Guillem Salom Sanç i Maria Colom Frau. A la taula els tres al.lots que són Rosa i Biel Salom Colom (en Biel morí d'accident de moto a Sant Marçal quan tenia 17 anys) i Margalida Matas Colom.

Can Menut quan era botiga. Aquesta foto té segurament més de 70 anys. Hi podem veure els propietaris Josep Sanç Company i Catalina Florit Camps, juntament amb sa filla Margalida, que morí als 9 anys de edat.

sica la posava una màquina elèctrica de discos que havia fet a casa seva en Toni Verd, que després obriria a Ciutat la conegudíssima tenda que avui és Ràdio Borne.

Actualment duen el cafè na Magdalena Matas Colom i en Jaume Vallés Borràs, un matrimoni jove que fa 11 anys que es va fer càrrec del negoci. En aquell moment feren reformes al local, i li donaven aproximadament l'aspecte que té ara. Hi posaren la televisió en color i també hi començaren a fer pelat per nadal. Fins aquell moment els clients de Can Menut eren sobretot gent major, però des de llavors ençà també hi va molta de gent jove, de tal manera que no és un cafè de vells ni de joves, sinó les dues coses a la vegada, un

local per tots, en definitiva. Hi predomina, com a la majoria de bars, una clientela estable, santamariera en la seva majoria. Els diumenges, però, amb la proximitat del mercat, hi sol anar molta més gent, a berenar, fer el variat o simplement a refrescar-se i descansar després d'una passejada per a la plaça. Un ambient en definitiva animat, de cafè de poble, que podria ampliar-se al pati de darrera, segons ens comentaven en Jaume i na Magdalena ja hi tenen arbres sembrats contemplant la possibilitat de fer-hi terrassa.

Mateu Vich

EN LA MORT DE BENET MAS

El dijous, dia 13 d'agost, varen trobar sobre unes roques no molt lluny d'Es Colomer (Formentor), el cos d'en Benet Mas. Pareix que en Benet s'havia estibat des d'un penyal situat a 232 m. sobre el nivell de la mar. Es comenta, i la premsa ho va dir, que un turista va veure com s'amollava dins el feres salt, sense poder fer res per deturar-lo. També s'ha dit que va deixar una nota en el seu cotxe.

En Benet Mas va néixer l'any 1932 a Son Montserrat, les velles cases de possessió devora el camí de Bunyola. De jovenet va ajudar a son pare en la feina del camp i va guardar ovelles per les terres de Son Montserrat fins devers els 15 anys. Potser que fos en aquesta època quan es desenvolupà en ell la capacitat d'observar aquelles coses de la natura que ens enrevolten i sovint no hi param esment. Saber veure la bellesa dels nigulams foscos retallant-se damunt les carenes d'Alfàbia i les formes màgiques de les pedres, de la terra i dels arbres.

Ja era majoret quan va anar al seminari a estudiar, i hi va cursar les matèries pròpies d'aquella institució. A ell li agradava de dir que d'estudiant s'estimava més fer mosses a un tros de fusta que no jugar a futbol. Una sensibilitat especial i un indubtable bon gust foren, ja des de molt prest, qualitats seves.

Participà, amb el coratge que tenia quan centrava el

seu interès en una cosa, en moltes iniciatives culturals, socials i religioses. Des de promoure exposicions artesanals a mirar de dinamitzar l'ajuntament de Santa Maria. Durant un breu temps va esser batle accidental del poble.

Es casà i durant un temps va fer feina en el sector del turisme. Feia d'animador d'hotel, amb gent jove, organitzava festes i activitats adreçades a entretenir els estadans.

Però la seva vena d'artista s'acabà imposant. Començà treballant la pedra i el marbre, i sobretot la fusta, l'olivera i l'alzina. De fet les làpides dedicades al P. Cabot a Cas Metge Rei, i al Bisbe Perelló a la seva casa nadiua, són fetes seves.

La descoberta del fang significà un capgirament molt gran de la seva feina. Poc a poc, d'escultor es convertí en ceramista. El fang de Pòrtol li obrí les portes a un nou món de plasticitat i d'imaginació.

El fang, la terra, representava per a ell les arrels, els orígens ancestrals de l'home i la cultura. Per això emprà tècniques i eines senzilles, senzilles i antigues. No utilitzà el torn, ni els vernissos, ni els esmalts. «Només amb això aconseguí formes d'un misteri i una bellesa que a vegades ens recorden aquelles gerres desenterrades de qualsevol talaiot o cova». (Programa de la mostra d'artesanía de Santa Maria de 1981).

Els seus objectes foren peces d'una gran diversitat: olles, gerros, càntirs, aiguamanils, llumeneres, murters, etc. Figures a vegades inspirades en ceràmiques antigues: neolítiques i cretenques, àrabs i mesopotàmiques.

Però tot i això el pes de la tradició dels obradors populars mallorquins és molt fort. La seva és una ceràmica d'arrel popular, de reconstrucció de la sensibilitat popular. És sobre aquest fonament que hi posa tota la seva capacitat d'investigació artística, tota la seva expressivitat. «Els models són peces recreades meves, a les quals he donat la pròpia forma», deia. Cercava la senzillesa del poble, lluny dels postissos, «una peça quan més simple, més interès té» («Escola Nostra» 20).

En Benet Mas va perfeccionar i difondre les ocarines de fang que havia recuperat de l'oblit en Gori Negre. El 1980 exposà al Palau Soller de Ciutat, una exposició titulada «Atuell casolans de Mallorca» amb unes peces que Miquel Dolç cal·licà de «Ceràmica històrica, popular i mítica, amb tots els seus valors intactes». No massa més tard exposà a Madrid en el marc d'una exposició col·lectiva d'artesans balears, també envià obra a la mostra de Munich. El 1981 participà a la «Mostra d'artesanía de Santa Maria». El 1984 exposà a la Galeria Bennàssar de Pollença. També fou present a les Fires del Fang de Marratxí.

La seva mort ens ha afectat profundament. En Benet va esser amic i subscriptor de Coanegra des dels primers números. Sembla que vàrem haver de menester el seu ajut el vàrem tenir. Sense dubte el seu record i la seva obra romandrà present durant molt de temps entre tots.

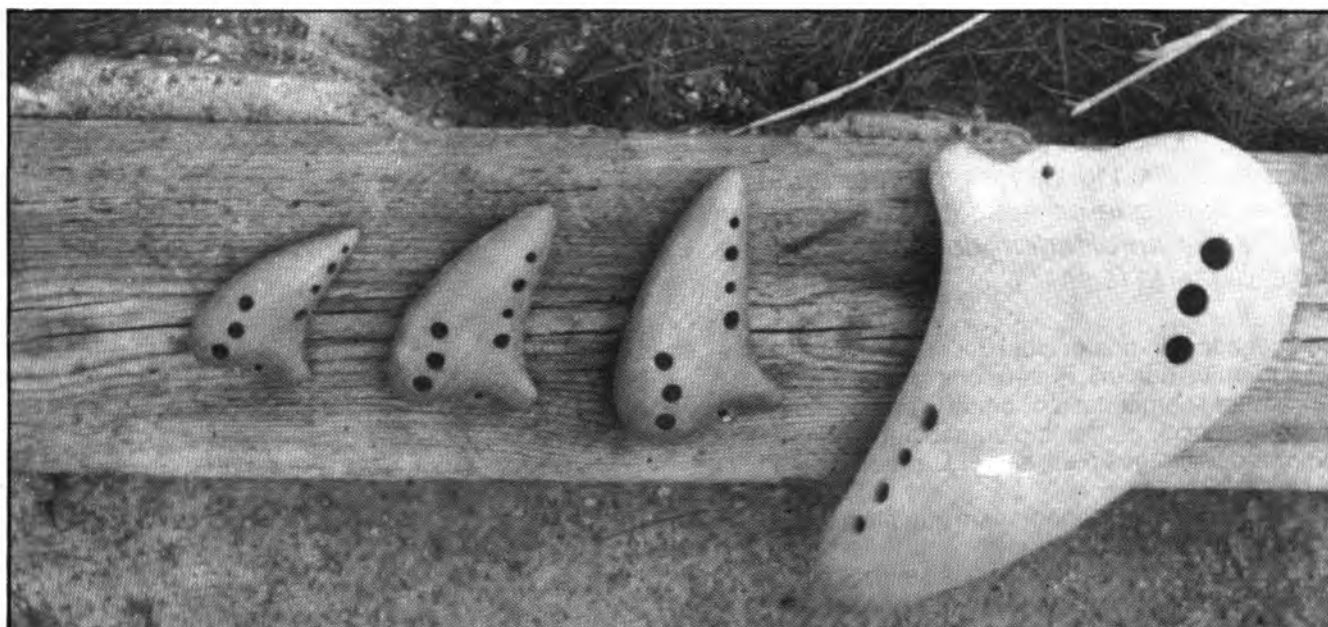
M.M.M.

El passat mes d'agost en Benet, *home-ocell atormentat*, va rompre per sempre aquest temps amb nosaltres.

Potser la darrera entrevista que se li va fer com a ceramista, fora la que va aparèixer al Butlletí Informatiu de Ceràmica (nº 33 - juny 1987) dins l'article titulat «La terrissa i els instruments de la música popular de Mallorca» signat per en Jaume Llabrés i Elisenda Pipió.

Com a recordança voldria reproduir a la revista Coanegra, el troç de l'esmentat article anomenat «amb el so de l'ocarina a Son Montserrat».

AMB EL SO DE L'OCARINA A SON MONTSERRAT

Lès oquerines den Benet Mas a Son Montserrat. Foto Jaume Llabrés.

«Poca cosa hem pogut esbrinar sobre la història de l'ocarina a la nostra illa. L'antecedent més antic i de manera física l'hem trobat al museu de la Porciúncula a S'Arenal, on es conserven dues ocarines del segle passat fetes a Manacor. Del director-conservador d'aquell museu, En Joan Llabrés Ramis, tenim notícia sobre l'ocarina publicada en el seu llibre «La Ceràmica Popular de Mallorca», on es deixa constància que a Manacor se'n feien de sis mides diferents.

Actualment, l'única persona que fa ocarines a Mallorca, al manco seguint el fil de la tradició, és el ceramista Benet Mas, que viu a les cases de Son Montserrat de Santa Maria del Camí. En Benet es dedica a la ceràmica actual i s'inspira en les formes mediterrànies i també en els models que ens ha proporcionat l'arqueologia. A part d'aquesta trajectòria personal com a ceramista, Benet fa ocarines fins tretze mides diferents. Deu d'elles serveixen per a obtenir les distintes notes musicals i les restants són de mida gran, però no van en relació amb les anteriors. L'ocarina es fa amb motlle i té una forma bastant oval; l'instrument té vuit forats i un bec suau amb un foradet per on es bufa. El seu so és dolç i molt harmònic.

Segons la conversa que mentenguérem amb En Benet, pareix que a Mallorca es varen fer ocarines a Manacor, Pollença i Ciutat, les quals es diferenciaven una mica en el model. Per exemple, ens va dir que les de Manacor solien ésser més planes i que les fetes a Ciutat eren més arrodonides. També ens va contar que havia sentit parlar de bandes d'ocarines que existiren altre temps a distints pobles de l'illa.

Benet fa ocarines d'acord amb els models existents als museus mallorquins, ell mateix coneix les del museu de la Porciúncula i altres que ens digué custodiades en el museu del Seminari. La novetat que hi ha aportat és la d'una anseta perquè es pugui fer un cordell i portar l'ocarina penjada. Les ocarines que fa En Benet se sonen amb vuit forats igualment que les antigues, però s'ha d'observar que set forats apareixen a l'anvers de l'instrument i dos al revers, dels quals en roman un de tapat a l'hora de tocar.

Malauradament, nosaltres no podem afegir res més, al manco per ara, a la present crònica sobre les ocarines.»

Elisenda

cafeteria - bar Comerç

local climatitzat
gelats - refrescs - tapes
un local ample i confortable per a tots

Plaça dels Hostals, 27 - 29 - Tel. 62 00 29

CONVERSA SOBRE L'HOMEOPATIA

Fa uns mesos a Santa Maria se va obrir un centre d'Homeopatia. Molta de gent sabia que havia vingut «un altre metge nou» a devora s'Escoleta, emperò ningú sabia exactament què era aquesta especialització rara que han dit que té. Així eren els comentaris, per això Coanegra se va posar en contacte amb els responsables d'aquest gabinet.

Ens posàrem d'acord amb el doctor Lluís Rodríguez Mori (més conegut per Dr. Mori, o familiarment Dr. Lluís), faríem una xerradeta al lloc escollit, que en aquest cas va ser Can Carol, ja que aprofitaríem una estoneta lliure entre el dinar i la feina.

Una vegada a la nostra cita i després d'estar acomodats, li demanem que ell mateix ens ajudi perquè poc sabem sobre l'homeopatia. D'entrada ens diu que, com hem dit al principi, es tracta d'un gabinet, i que a més d'ell hi ha dos metges més, són el Dr. Ricard Lladó i la Dra. Lluïsa Armender.

Com no podia faltar, li demanem què el va dur aquí a Santa Maria a instal·lar-se.

Un poble està més d'acord amb la seva manera d'esser i d'practicar aquesta medicina, i sobretot que ja el coneixia perquè ja fa uns anys que té una germana santamariera.

La conversa ens du a que ens expliqui què és l'homeopatia:

«L'homeopatia és un sistema terapèutic que fa uns anys va trobar un metge alemany, el Dr. Hahnemann. Aquest sistema es basa en la llei de la semblança, és dir, que les malalties es curen amb substàncies d'efectes parells als símptomes que es volen combatre. És una medicina més lenta, on es té un contacte complet amb el malalt, i així el coneixem i estudiem les possibles causes de la seva malaltia.

-Hem sentit comentaris curiosos son la gent es demana si això és una cosa d'aquestes naturistes.

-Mirau, nosaltres tres som metges de medicina general, jo som cirurgià. Això vol dir que tenim plena consciència del que és la medicina, però per circumstàncies

El doctor Lluís Rodríguez Mori.

de què ens trobam més aprop de les idees o sistemes naturals hem estudiat l'homeopatia.

És curiós, cada minut que passa es fa més interessant, estàvem entrant dins una faceta de la medicina que ara tenim a prop i la desconexíem quasi per complet. Li demanem a veure a quins tipus de malalties se pot tractar, ens diu que pràcticament a totes. D'entrada s'hi pot anar com aniríem a qualsevol metge de capçalera. Ell havia estat practicant fins ara la medicina general, a part de l'homeopatia.

Hi ha gent amb al·lotets petits que segurament els interessarà sobre si es pot tractar els seus fills.

-Clar que sí, —ens diu,— inclús hem vist molts bons resultats en nins que tenien problemes com poden esser patir d'insomni per malsons, i en casos d'enuresi (nins que a certa edat segueixen fent pipí al llit) etc..

-Es veu que aquí la gent és més reàcia a altres tipus de medicina? s'acosten a l'homeopatia només uns ectors de gent més aviat al naturista?

-Aquesta casta de gent és la que està més aprop, perquè es tracta amb medicaments més naturals. Per exemple, estant jo a Eivissa practicant medicina general era estrany el dia que ningú no em demanàs per què no em feia homeòpata, emperò últimament hi ha moltíssima gent que ja es tracta amb aquesta medicina. El que passa és que aquí hi ha poca informació i anam poc a poc.

-Teniu alguna relació, pel que fa a les despeses, amb la Seguretat Social o assegurances privades?

-No, de moment no, emperò tot arribarà. Per exemple a França la Seguretat social ja es fa càrrec, igual que a altres països d'Europa. Vos diré curiosament que abans de la República a Madrid ja hi havia un hospital homeòpata, però per circumstàncies de la història va ser tancat.

L'entrevista arriba al seu fi. Ens despedim donant-li les gràcies per aquesta conversa tan interessant i aquests moments tan agradables, esperant que a partir d'ara tots ja sabrem un poc més sobre l'homeopatia.

M.A.C.

Fusteria

Martorell

Taller:
Bartomeu Pasqual

Tenda:
Carrer Llarg, 89

HISTÒRIA

LA FAMÍLIA MATES DE SANTA MARIA (1)

Aquest llinatge és molt antic al nostre poble. El Paborde Jaume de l'Arboçar, que fou el primer dels historiadors santamariers, al tom primer dels seus manuscrits, escrigué la següent nota: «Huerto en Couanegra, que Guillelmo de Mata lo poseía, y de él pasó a su hija Guillerma». Això succeí l'any 1294, o sia 65 després de la conquesta d'aquesta illa per Jaume I. Com el llinatge de dites persones és «de Mata», cal dir que a Catalunya hi ha tres poblets anomenats MATA. Un d'ells dins la província de Girona, un altre prop de Mataró i el darrer és veïnat del municipi de Llagostera, també a la comarca de Girona. Tal fet ens fa pensar que les persones citades eren originàries d'un dels pobles anomenats Mata, i que a Mallorca els deien «de Mata». Això fa suposar que tal cognom es toponímic, i que més avant essent ja bastants els qui el portaven se pluralitzà i el llinatge se convertí en MATES. Per tant és un dels més antics a la nostra illa.

EL PRIMER MATES

A Santa Maria del Camí, el paborde Jaume anomena un d'aquests qui vivien al nostre poble, i ens deixà la nota important que segueix: «Dia de dijous XXV del mes de setembre any MDXXII, jo Francesca, esposa i procuradora del magnífich Alfons Torrella, donsell de Mallorca, ausent de la present illa, venc, don, establesc, a vos Vicens Mates, i a Joana la vostra muller, perpètuament, cert molí ab tot lo demás, situat a Couanegra, i confrontant de una part ab la coma dita den Mestre i ab la comuna de Bunyola, per altre part ab el molí del magnífich Martí Mas, anomenat del lladoner, per altre ab la possessió den Guitard i ab la garriga den Sempol, i ab el molí que fou den Guàrdia. El predit molí el vos venc per preu de vinticinco lliures...». El paborde no pogué escriure més paraules perquè el paper estava molt romput. Per tal nota sabem que el més antic dels Mates nomia Vicenç, i de les confrontes que posa se dedueix que el territori de la finca era molt extens, ja que arribava a la comuna de Bunyola, per una part, i per altre amb Son Guitard que estava dins el terme de Alaró. També feu constar que el pare de dit Vicenç nomia Jaume. Per tant, aquestes persones són les pri-

meres que consten documentades als arxius que consultà el Paborde Jaume.

Anys més tard, dia 11 de juny de 1598, en Vicenç Mates va vendre a Jaume Ripoll, de Coanegra un troç de territori de la seva possessió a on hi havia un gran ullastrar, i que confrontava amb la síquia de l'aigua, per preu de 13 lliures censal, del total de les 25 que feia el dit Vicenç al senyor de Torrella, cada any. Amb tal venda en Mates reduí a la meitat tals agatges.

SON MATES

Lo que havia adquirit en Vicenç Mates, ja s'anomenava Son Mates, i avui el paratge se coneix per tal denominació, encara que molt reduït. Heretà la finca el seu fill, també de nom Vicenç. El seu pare havia fet testament el dia 22 d'agost de 1603, en què morí. Passaren uns anys, i dia 24 d'octubre de 1616 el segon dels Mates, va establir a l'honor Joan Capó, també de Coanegra, una altra porció de terra i muntanya de son Guitard i amb el d'en Sempol de la Taulera i amb el restant de Son Mates. Tal porció havia de pagar cada any dues lliures censals al venedor. Així Son Mates es convertí amb una possessió de poc territori, però amb un bon hort vora el torrent a on treballava el molí fariner mitjançant l'aigua de la síquia de la font de la vall coanegrina.

LA VIDA DELS MATES

Del primer Vicenç Mates he trobat als llibres dels clavis de la casa de la Vila, certs detalls que demostren que no eren gaire rics ni importants. Del primer Vicenç diuen els papers que li deien En Goi, i que demanà ajuda a l'Ajuntament per «casar una filla amb en Campins». La Corporació li concedí cinc lliures, que era el que se donava als pobres per tal finalitat. Això succeí l'any 1594. Més tard en Pere Mates també Goi i tres més foren obligats a pagar 50 lliures que devien a Pere Bauçà. Però passada una temporada, pareix que del treball en tregueren profit, i va augmentar la posició social dels Mates, el que permeté a Francesc Mates donar estudis a un fill seu. Està a una notícia que diu: «Dia 25 d'abril de 1668, jo Francesc Mates, moliner, de la vila de Santa Maria del Camí, del lloch de Couanegra... encart per temps de quatre anys, a Bartomeu Mates, mon fill, ab vossa mercè, Senyor Joan Bautista Beltran, mestre de minyons i de cant, ab los pactes següents. Primo és pacte que dins dit temps no li puch pendre mon fill per posar-lo a cantar ab altri... I en cas que per mos fins lo volgués llevar, hage de pagar a V.M., vinticinco lliures, moneda de Mallorca. Item és pacte que V.M. lo ha de ensenyar de cant, de llegir i de escriure, i jo pagaré les mesades així com paguen los altres minyons». Tal escriptura es firmà a Binissalem, i és provable que tal escola i el mestre Beltran residissen a la dita vila. El pare del minyó tenia un altre descendent de nom Vicenç, que era el primogènit, i fou l'hereu de Son Mates. Don Bartomeu, estudiant, en parlarem a l'article que seguirà.

(Continuarà)
Andreu Bestard Mas

Can Mates actual a la vall de Coanegra.

JOVE A JOVE

Tomeu Sastre Canals

LA MODA OBSCURA

Haviem quedat de veure'ns a l'Obac, a les nou i mitja del vespre, arribam puntuals, i en Tomeu Sastre ja hi era, seia a un banquet i quasi bé estava penjat al tasser, com sempre, anava vestit de negre i amb màniga llarga.

El saludam i decidim anar a la part de dalt on la música no és tan forta. En Tomeu camina energèticament, amb moviments ràpids, amb elegància com si desfilàs un darrer model.

Xisco.- Conte'm què fas, què estudies?

Tomeu.- Bé! Tenc el B.U.P cursat i ara estic estudiant comptabilitat a l'acadèmia Sant Miquel de Palma.

-El que més crida l'atenció de tu, és la teua manera de vestir. Té qualche sentit especial?

-La moda, parlant de la manera de vestir, és anar de color negre, noltros seguim una moda obscura, i clar, el negre és el color que va millor i això de dur qualche cosa blanca és simplement per resaltar encara més el negre.

-Quin temps has de menester per arreglar-te abans de sortir al carrer.

-Depèn, si duc els cabells com avui, un quartet o vint minuts, i si els me pos de punta he de menester un quartet més, ja que per poder-me fer aquests pentinats, m'he d'eixugar els cabells després els m'he d'escarpir i aguantar amb laca.

-M'e fixat que a més a més d'anar negres teniu la pell blanca, i fins i tot vos pinta la cara.

-Sí, com he dit abans és per contrastar amb el negre, un vertader obscur, no va de sol, i si les possibilitats li permeten dorm de dia, viu de nit perquè és obscura.

LA IMATGE PODRIA ESSER MÉS DESCARADA, LA DULCIFICAM PERQUÈ LI ENTRI MÉS A LA GENT

-Dius que seguiu una moda obscura què vol dir això exactament?

-Se basa en l'obscurisme, és una cosa molt complexa, se tracta de veure les coses, des d'un punt de vista molt obscur, o sia no veim res clar, hi ha grups com, per exemple, «The Camilions» que a les seves lletres solen ésser molt depressives, visions obscures i sinistres. És que aquest moviment realment va sortir a un moment que hi va haver una explosió de moviments i tendències, a noltros mos inclouen dins la «NEW WAVE», emperò la «New wave» més que un moviment, és una època posterior al

«PUNK», a la decadència del «punk» se crearen moltes tendències, com la mal anomenada «AFTER - PUNK». Bé! perquè ho entengueu, més o manco estic dins un d'aquest ventall de moviments, que és l'anomenat obscurisme que està molt acostat al sinistrisme.

A un poble és mal de fer, seguir un moviment, perquè la gent valora lo que veu, no lo que sap, o sigui que si te veuen pel poble vestit de negre i amb els cabells de punta, tot d'una lo que diuen de tu és que ets un drogadicte i un delinqüent, per tant no pots fer moltes virgueries, fa una temporada que duc

els cabells llisos, simplement per això.

Hi ha gent que es pinta la cara de blanc i se fa la retxa als ulls, quan els veuen els tracten d'afeminats i és un doi, perquè tothom vesteix així com vol, per exemple al segle XIX els homos se pintaven i no passava res.

La imatge podria ésser molt més sofisticada, molt més descarada i arriscada, el que passa, degut a les circumstàncies l'has d'anar dulcificant, perquè a la gent li entri més, si no ets un proscrit, per dir-ho de qualche manera.

-Emperò, quins són els ideals més importants del moviment?

-El moviment té idees molt complexes que m'es-tim més no tocar.

Te diré que estam en contra de l'imperialisme, de les dictadures, de qual-sevol casta de repressió, som pacífics, conformistes, tenim una ideologia política, no som anarquistes.

Jo he rebut moltes influències i és per lo que me costa acceptar totalment un moviment, tots els meus amics són sinistres, noltros no mos menjam allò que mos dóna la ràdio, cercam, emperò el moviment és quasi bé musical.

LA GENT VALORA LO QUE VEU, NO LO QUE SAP

-Tots els moviments moderns estan al carrer, als cafès, vosaltres què feis, on vos veis?

-Vas a un bar i trobes la gent, escoltes música.

Darrerament està molt malament, les «Horteras» comercials han acabat amb això, abans a Gomila hi havia tres bars on hi podíem anar, i ara un, i a mitges, és el «Chotis», abans anàvem al «Primer pis», era acceptable, també a les Drassanes hi ha un bar acceptable se diu «Espagheti», emperò no gosam massa d'anarhi, per l'ambient que se mou per la plaça.

El nostre moviment no és acceptat, figura't que ni

els «Punkies» mos accepten. Els únics que no mos diuen res són els Híppies que simplement passen.

-Ets molt afeccionat a la música, quin tipus de música t'agrada?

-Sí. Sempre m'ha agradat molt la música, era molt petit i ja m'agradava. Ara bé, la que més m'agrada és mala de definir, emperò se pot dir que ve d'un moviment que va néixer eltre el setanta-vuit i el vuitanta, lo que se va dir «New Wave», és a dir, nova ona, podria dir molts de grups com «Ban Haus», «Joy Division», «Jeave E Hay, Chain», «Nick core E The band segds» i molts més.

-I de la música que se

fa a Mallorca què en penses?

-Realment jo crec que no hi ha ningú, ja sigui per falta de recolzament, de doblers o d'iniciatives, que hagi arribat enlloc.

Ara tenim al poble el grup Coanegra que sí, que ha tret un L.P. emperò jo no li veig molta sortida i manco a un lloc com Mallorca, amb dificultats per sortir i exportar.

Jo cada any vaig al concurs Pop Rock i la veritat és que hi ha grups bons, lo que els premis de vegades no els se'n dur el millor.

També tenim el cas de «Peor Imposible» que s'ho han muntat, emperò han hagut de partir de cap

a Madrid.

-Per acabar Tomeu, quins són els teus «hobbies»?

-M'agrada molt escoltar música, n'escolt moltíssima, toc la guitarra acústica, ara tenc una oferta de tocar amb un grup, emperò encara no sé que faré, també llegeisc i quan estic inspirat m'agrada dibuixar.

Ja acabada l'entrevista seguim xerrant una bona estona dels moviments actuals, en Tomeu xerra amb seguretat, ens aixecam i ell cull la seva bossa de color negre i se'n va.

**Entrevista: Xisco Ferrer
Transcripció: Pere Calafat**

Viver HORTUS

tota casta de plantes ornamentals
Amb l'orgull de ser part del poble!

Cami de Coanegra s/n. - Tel. 62 02 79

Instal.lacions - Pressuposts
Reparacions

Instal.lacions BOMBES
SUMERGIDES

Reis Catòlics, 59 4.ª - 1.^a
Telèfon 24 68.74
Palma de Mallorca

Carrer Casasnovas, 21
Telèfon 62 06 02
Santa Maria del Camí

FUTBOL**PRESENTACIÓ DEL C.E. SANTA MARIA**

El darrer diumenge d'Agost, es va dur a terme la presentació de la totalitat de les plantilles de futbol del C.E. Santa Maria, de la mà del seu president Toni Noguera. Hi va assistir nombrosa gent, i després del petit discurs del president donant les gràcies als assistents per la seva assistència, a més de demanar la col·laboració per part de tots per poder fer un club més gran i aconseguir com a mínim el que es va fer la temporada passada, que no va esser poc, ja que si no recordam malament l'equip amateur va aconseguir guanyar la Copa de Lliga de la seva categoria, els infants varen quedar tercers al seu campionat, varen participar al torneig internacional d'Inca, quedaren campeons a Itàlia, i darremament a la seva participació al torneig del Llum a Montuïri, varen tornar quedar campeons demostrant que el que havien fet anteriorment no va esser casualitat. A més a més, els altres components de totes les plantilles varen fer un paper digne dins les seves aspiracions.

Després d'aquest petit recordatori del que va esser la temporada passada, el president recalca, l'insistència de fomentar la pedrera i fer els equips majoritàriament formats per jugadors santamariers. D'aquesta manera, per exemple, pràcticament s'ha format el primer equip amb jugadors procedents de l'equip Juvenil, a més d'uns quants que varen quedar l'any passat dels quals en la seva majoria vénen del Juvenil. Igualment es va comunicar que l'equip de Sa Font, passarà a dir-se Veterans de Santa Maria; i que molts dels seus components podran jugar a l'equip Amateur en cas que fagin falta, sempre i quant aquets ho vulguin fer.

Per finalitzar, el president expressa la seva gran il·lusió de cara a la temporada que entrem i a futures, i donant les gràcies a tots els assistents, els convidà a veure una demostració de ball de bot per després fer un petit refresc, amb coca, vi i beure per tothom.

Nosaltres, com sempre volem donar una empenta al Club, ja que pensam que amb il·lusió; ganes i fent bé les coses, es pot arribar amunt.

ELS ALEVINS A FRANÇA

Si la temporada passada va esser la primera vegada que un equip del nostre poble va sortir fora de les fronteres espanyoles, cosa que es va considerar un gran èxit, un altre equip, en aquest cas els Alevins, també varen esser convidats per anar a jugar al país veïnat francès.

Si bé el resultat no fou com l'aconseguit pels infants a Itàlia la imatge del nostre poble va tornar esser ben alçada. Aquests al·lotets de deu i onze anys es varen portar de meravella i varen tornar esser convidats pel proper any a tornar-hi.

Tots aquests esdeveniments demostren el gran canvi d'imatge que ha fet el club respecte als anys anteriors i les bones relacions que tenen els seus directius amb el món del futbol.

Les darreres notícies que tenim respecte en aquests tan grats viatges, malgrat només siguin rumors, és que podria esser possible que una representació del nostre poble, encara no se sap quina, podria viatjar a Holanda aquesta temporada, participant a qualche torneig que allà es faci.

Un rumor, que en cas que es fer realitat, seria molt benvengut i altament positiu.

FALTA DE JUGADORS

Una notícia no del tot agradable que podem comentar, és que a l'equip amateur degut a l'escampada de jugadors que varen acabar l'any passat i falten efectius per poder començar la lliga amb una mica de garantia d'èxit. Si a tot això hi afegim lesions que suporta l'equip actualment, la cosa ja es complica encara més. En Guillellem Bujosa, que afortunadament ha tornat a entrenar, i que actualment és el responsable de l'equip, es mostra una mica preocupat, ja que si no es posa remei a la cosa, i els jugadors lesionats no es recuperen, haurà d'agafar jugadors de l'equip dels Veterans, amb tots els inconvenients que té això, ja que la falta de conjunció amb els jugadors es pot notar en els partits, i l'equip pot no treure els resultats en principi esperats. Esperem que aquests al·lots es recuperin aviat i que la gran ajuda que aportin els Veterans hagi d'esser mínima, ja que la pretemporada suportada pels jugadors ha estat molt dura i seria una llàstima haver de començar la lliga sense els efectius que realment componen la plantilla, ja que pel que hem pogut veure, tots han treballat molt fort i tenen moltes ganes de demostrar-ho en els partits. Esperem que així sigui.

NOU CAMP DE BASQUET

Les obres estan molt avançades i és ben probable que en començar oficialment la nova temporada, ja es pugui jugar.

Amb aquesta nova pista, quedarà resolt el greu problema que tenien els altres anys els entrenadors i directius, que era entrenar i compondre les coses perquè set equips poguessin jugar a una sola pista. Esperem que la seva construcció resolgui el problema i que puguin entrenar i treballar molt millor, per d'aquesta manera fer millor resultats i tenir més satisfaccions.

Un encert molt bo, que pot donar a la llarga molt de benefici.

Xisco

CICLISME

ACTUALITAT CICLISTA

Al marge de l'ensurt protagonitzat pel President del Club Unió Ciclista Sta. Maria, en Miquel Ferrer, que es disparà accidentalment un tir a la cama, sense greus conseqüències afortunadament, el cert és que el Club ha seguit desenvolupant les seves activitats, entre elles l'organització d'una carrera per a alevins, infantils i cadets amb ocasió de les Festes de Sta. Maria del Camí.

La carrera es desenvolupà sense caigudes ni accidents i registrà una bona participació. A la categoria dels alevins el guanyador va ser en Martorell del Club Ciclista Alaró i a la d'infantils en Recio del Club Sa Vinya de Binissalelm que per cert doblà el pilot. Pel que fa a la prova més important, que reuní 17 corredors de la categoria cadet, es disputà en dos torns: una primera prova eliminatòria i una segona a 80 voltes amb puntuació pels tres primers «sprints» periòdics, resultant guanyador el corredor del Club Ciclista Pollença-Jotul Miquel Riera, segon el corredor del Derbi Gabriel Aymat i tercer el santamarier Bartomeu Amengual amb els colors del Club Ciclista Alaró, que va tenir una molt destacada actuació, mentre que els corredors del C.U.C. Sta. Maria-Consport, tot i que exhibiren un gran pundonor, no tingueren opció als llocs de privilegi. Un cop acabada la carrera, els responsables del C.U.C. repartiren els trofeus donats per diverses cases comercials de la nostra vila.

Pel que fa a les incidències de l'actual temporada, hem de dir que la gent del Club santamarier està molt queixosa de la Federació Balear de Ciclisme i més concretament de l'actuació dels seus jutges de carrera que darrerament han perjudicat molt als corredors blanquiverds a l'hora d'establir qualificacions, almenys pel que fa a tres carreres disputades recentment. Això originà les protestes del C.U.C. que fou sancionat amb 15.000 pessetes de multa. El Club ha respost amb diversos recursos i de moment sembla que les espases, pel que fa a aquest contenciós, estan en alt.

En l'aspecte purament esportiu, els responsables del C.U.C. estan molt satisfets dels resultats obtinguts pels nostres corredors, que han guanyat premis arreu de Mallorca. Així doncs, les expectatives són bones i

Els guanyadors de la carrera de cadets: Miquel Riera, Gabriel Aymat i el santamarier Bartomeu Amengual.

només queda esperar que els al.lots continuïn aquesta línia de superació.

J.S.M.

perruqueria

JOAN I MARIA

Antoni Gelabert, 18 - Tel. 62 06 81

Serveis
J.G. Oliver

**FONTANERIA - CALEFACCIÓ
PISCINES - ESTUFES**

C/. Bernat de Sta. Eugènia, 86
Tel. 62 12 64 - Particular 62 13 36

TENIS

CURSET D'APRENENTATGE

Patrocinat per l'Ajuntament, va tenir lloc un curs de tennis a partir del dia dos d'agost, on tots els nins que sentien curiositat o afició pel tennis el poguessin conèixer i practicar.

En principi se va fer allò que es podria dir una primera fase d'iniciació, començant com hem dit abans dia dos d'agost fins dia 28. I com que pareix ésser que l'afició s'ha animat, la cosa seguirà. Els al·lotjats participants s'han sentit molt satisfets de poder seguir practicant aquest esport. Les classes a partir d'ara es donaran tots els dissabtes de les onze a la una.

Les classes van i seguiran a càrrec de l'entrenador Joan Perelló. En aquest primer cicle hi han participat prop de dotze nins d'edats entre sis i setze anys, fent que més d'un gran s'animàs i que a partir d'ara ja han començat a entrenar.

FINAL DEL TORNEIG DE LES TENNIS:

Cap jugador santamarienc no aconseguí arribar a la final del torneig de Tennis celebrada amb motiu de les festes de Santa Maria del Camí i fóren ciutadans els protagonistes

de l'enfrontament. Possiblement per aquest motiu la pista era pràcticament orfe de públic i l'únic al·licient pels tennistes, apart del trofeu, era que —Angela Maria!— no feia

sol i l'absurda orientació de la pista municipal de llevant a ponent no afectà els participants.

Antoni Coll fou el guanyador, imposant-se al seu rival Daniel Ruiz, en dos

sets 7-5 i 6-4 després de poc més d'una hora de partit. En acabar els hi foren entregats els trofeus donats per l'Ajuntament

J.S.M.

En Toni Coll i Daniel Ruiz. Dos externs varen jugar la final del campionat de tennis.

S'avenc

Plaça d'els Hostals, 22
Tel. 62 09 38

SANTA MARIA DEL CAMÍ

perruqueria d' homes

GABRIEL SASTRE

Direcció: Gabriel i Miquel Sastre

- *TRACTAMENTS CAPILARS
- *TALLS MODERNS
- *PERMANENTS
- *TINTS

ESTAM AL SEU SERVEI
C/. Bisbe Perelló, 4

FONER

MINYO
INFANT
ESPORT

Plaça dets Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMI

GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN

magatzem de materials de construcció

GAMUNDI

Gabriel Mesquida, 1 - Tel. 62 02 30

passatemps
articles per a esports

futbol, bàsquet,
tenis, pesca...

Marqués de Fuensanta, 35
07320 SANTA MARIA (Mallorca)

CONSPORT

AUXILIAR CONSTRUCCIÓ

PISCINES - TENNIS - XALETES - SAUNES - COMPLEMENTES

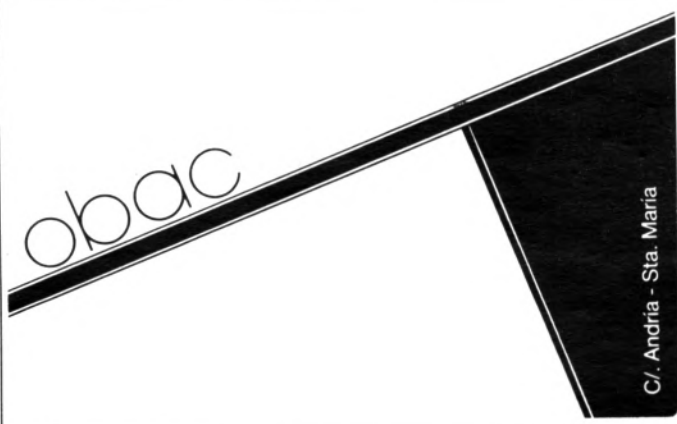
Mateu Juan Matas

DIRECTOR

Barceló i Combis, 10

Telèfon 46 52 11

PALMA DE MALLORCA

Botiga
de
Llana
i Fils

Plaça Hostals, 55

Santa Maria del Cami

botiga

S'ESCOLETA

tota casta de comestibles

Ramon Llull, 31

L'AJUNTAMENT INFORMA

RECAPTACIÓ DE CONTRIBUCIONS, FEMS, ETC.

-Rebuts al cobrament.

Contribució rústica i urbana.

Llicències fiscals.

Recollida de fems.

Arbitris municipals: Canals, balcons, toldos, escaparats i rètols, portes i finestres, taules i cadires, ocupació del subsòl.

-Pagament en període voluntari.

-A PALMA: del 16 de setembre al 16 de novembre, de dilluns a divendres, des de les 9 hores a les 13 hores al carrer Reis Catòlics número 174 (devora el carrer Aragó).

-A SANTA MARIA DEL CAMÍ: Sols es podrà efectuar el pagament els dies 19, 20 i 21 d'octubre, des de les 8 hores a les 14 hores, i des de les 16 hores a les 19 hores a la Casa de la Vila. Es recorda que qui vulgui pagar a Santa Maria del Camí, sols ho podrà fer aquests tres dies.

-Pagament amb recàrrec del 20%:

Una vegada passat el 16 de novembre —últim dia per a realitzar el pagament voluntari—, la recaptació serà executiva en via de recàrrec, així els imports pujaran en un recàrrec d'un 20% del seu valor inicial.

AJUDES A L'AGRICULTURA DE MUNTANYA

El dilluns 25 de setembre a les 9,30 hores del matí, a la Casa de la Vila es complimentaran les peticions d'INDEMNITZACIÓ COMPENSATÒRIA DE MUNTANYA.

Qualsevol dia abans, al mateix Ajuntament, s'informarà als interessats dels documents i requisits necessaris.

Els requisits necessaris són:

-Ser titular d'una explotació agrària de muntanya, i desenvolupar l'activitat agrícola com a principal feina.

-Residir habitualment a la zona d'agricultura de muntanya, o a un municipi que limiti amb aquesta.

-Dedicar una superfície d'almenys 2 hectàries a cultius agrícoles o forestals no maderables, o mantenir una explotació ramadera lligada a la terra amb un mínim de 2 unitats de ramaderia major —és a dir bous o vaques— o equivalent de ramaderia menor —ovelles—.

-Assumir el compromís de continuar aquesta activitat —com a mínim— durant 5 anys.

-No percebre pensió de jubilació o prestacions semblants.

Ajuntament de Santa Maria del Camí